

formue, som kan afsættes til senere brug, bør bero på en helt konkret vurdering af formålet med dens anvendelse.

§ 41

Der henvises til det foran anførte om »opfølgning« af kontanthjælpsagerne.

§ 42

En stor del af de uhensigtsmæssigheder, der efter Mødrehjælpens opfattelse er ved revalidering efter § 42, vil blive afhjulpel med den vejledning om revalidering, der vil blive udsendt i tilslutning til ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser. Således vil målgruppen blive beskrevet, og det vil blive understreget, hvor vigtigt det er, både at revalidering iværksættes så hurtigt som muligt, efter at behovet er konstateret, og at der i samarbejde med ansøgeren lægges en samlet revalideringsplan.

Ønsket om at få tilbagebetalingsreglerne nøje præciseret vil også blive opfyldt, idet der som nævnt i svaret på spørgsmål 53 vil blive fastsat nærmere regler for tilbagebetaling af lån ydet efter § 42.

Mødrehjælpens forslag om, at revalidering bør have et selvstændigt afsnit i bistanndsloven, vil næppe give nogen sikkerhed for, at kommunerne vil intensivere deres revalideringsindsats.

I øvrigt har spørgsmålet om at løsrive § 42 fra § 37 og have særlige regler for udmåling af hjælp til revalidering (bl.a. skulle der så kunne ses helt eller delvis bort fra ægtefælleindtægt, ligesom tilbagebetalingsreglen for terminsydelser ikke skulle finde anvendelse ved hjælp efter § 42) været drøftet i kontanthjælpsudvalget, hvor der ikke kunne opnås enighed herom. Især var de kommunale repræsentanter betænkelige ved at skulle have 2 forskellige sæt udmålingsregler.

Mødrehjælpen anfører, at revalideringsydelse er for lave sammenlignet med støtte fra Statens Uddannelsesstøtte og studielån. Hertil bemærkes, at uddannelseslån efter bistanndslovens § 42 er rente- og afdragsfrit, hvilket under alle omstændigheder giver en væsentlig fordel.

For så vidt angår spørgsmålet om tilbagebetaling af en del af den hjælp, der vedrører forsørgelse, henvises til svaret på spørgsmål 85 vedrørende det tidligere fremsatte forslag

til ændring af bistanndsloven (L 116), specielt Socialministeriets kommentarer af 10. marts 1981 til Ombudsmandens skrivelse af 20. november 1980 til Folketingets socialudvalg.

Det anføres af Mødrehjælpen, at revalideringsydelse generelt er for små, og at det derfor kan være nødvendigt med hjælp til gældssanering, inden revalidering påbegyndes. Forslaget § 46 indeholder hjemmel til at yde en sådan hjælp.

Mødrehjælpen ønsker, at revalideringsinstitutionerne udnyttes mere konstruktivt og ikke blot til at bekræfte, at en nedslidt klient ikke kan revalideres. Hertil bemærkes, at revalideringsinstitutionerne er amtskommunale institutioner, men at Socialministeriet er bekendt med, at der så småt er forsøg i gang rundt omkring i amtskommunerne med at ændre strukturen.

Problemet om de »døde« perioder i relation til dagpengeretten vil blive taget op i forbindelse med opfølgning af rapporten »De handicappede og arbejdsmarkedet«.

ad § 46 a

For så vidt angår spørgsmålet om kost til unge gravide skal man henvise til, at der vil blive fremsat ændringsforslag, således at en ung gravid efter 12. svangerskabsuge overgår til grundydelsen for personer over 23 år.

Endvidere bemærkes, at der efter den foreslåede § 46 vil kunne ydes hjælp til dækning af udgifter til børnetøj, barnevogn, seng m.v.

§ 46 c

Den foreslåede bestemmelse svarer til gældende lovs § 40, stk. 2.

Bestemmelsen giver efter Socialministeriets opfattelse de sociale udvalg mulighed for at sætte ind med den fornødne forebyggende indsats. Bestemmelsen indeholder ikke nogen begrænsning med hensyn til arten af den forebyggende indsats.

ad § 48

Efter bistanndslovens § 48, stk. 1, kan der ydes forældre hjælp til dækning af merudgifter ved forsørgelsen af handicappede børn, som bor hjemme. En af ydelserne, som falder ind under bestemmelsen, er erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, når en af forældrene